

ת"פ 34853/08/15 - פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נגד ניסי ם בצון, פתחי אבו לבן, שי בצון, אודליה בצון

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 34853-08-15 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ'
בצון ואח'

כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בפני פרקליטות מחוז מרכז - פלילי
בעניין:

המאשימה

נגד

1. ניסי ם בצון
2. פתחי אבו לבן
4. שי בצון
5. אודליה בצון

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד לירן ממן

ב"כ נאשם 1: עו"ד עמית בר

ב"כ נאשם 2: עו"ד מורן אלפסי

ב"כ נאשם 4: עו"ד ליזי שובל

ב"כ נאשמת 5: עו"ד ד"ר גיל עשת

גזר דין

רקע

1. תיק זה עניינו פרשה של עבירות מתחום הקניין הרוחני. כתב האישום הוגש תחילה כנגד חמישה נאשמים ולימים נמחק נאשם 3 מכתב האישום.
2. על-פי המתואר בעובדות **האישום השישי** לכתב האישום המתוקן, אשר מיוחס ל**נאשם 1** בלבד, בתקופה שבין יוני 2010 לבין 6.9.10, החזיק נאשם 1 בביתו מעבדה לזיוף תקליטורים, לרבות שלושה מחשבים בעלי 8 עמדות צריבה, שני מחשבים בעלי 11 עמדות צריבה, עטיפות ריקות הנושאות סימנים מסחריים של החברות בעלות סימני מסחר רשומים ותקליטורים ריקים. במהלך התקופה המתוארת צרב נאשם 1 תקליטורים מזויפים באמצעות הציוד המפורט לצורך מכירתם. בתאריך 2.9.10, שוחח נאשם 1 עם סוכן משטרה אשר הזמין ממנו 5,740 תקליטורים של עותקים מפרים. נאשם 1 אמר לסוכן כי ההזמנה תהיה מוכנה עד ליום 6.9.10. ביום 5.9.10 צרב נאשם 1 תקליטורים באמצעות הציוד שברשותו כדי למכרם לסוכן. ביום 6.9.10 הגיע הסוכן לביתו של הנאשם לאסוף את ההזמנה. באותו מועד החזיק נאשם 1 בביתו מעבדה לזיוף תקליטורים וכן 14 ארגזים המכילים 2,787 תקליטורים המהווים עותקים מפרים.

עמוד 1

בגין זאת, הורשע נאשם 1 בהתאם להודאתו, באישום השישי, בעבירות כדלקמן:

- א. **החזקת עותקים מפרים לשם מסחר ומסחר בהם**, לפי סעיף 61(ה) ביחד עם סעיף 62(ב)(3) לחוק זכות יוצרים, התשס"ח - 2007 (להלן: "חוק זכות יוצרים").
- ב. **ניסיון למכירה והפצה של עותק מפר של יצירה בהיקף מסחרי**, לפי סעיף 61(ד) יחד עם סעיף 62(ב)(2) לחוק זכות יוצרים ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
- ג. **החזקת טובין הנושאים סימן מסחר רשום ללא היתר כדין לצורכי מסחר**, לפי סעיף 60(א)(4) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש] התשל"ב - 1972 (להלן: "פקודת סימני מסחר").
- ד. **ניסיון למכירת טובין הנושאים סימן מסחר רשום ללא היתר כדין בהיקף מסחרי**, לפי סעיף 60(א)(3) לפקודת סימני מסחר ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.
- ה. **החזקת חפץ שיעודו עשיית עותקים של יצירה, כדי לעבור עבירה**, לפי סעיף 61(ו) ביחד עם סעיף 62(ג) לחוק זכות יוצרים.
- ו. **עשיית עותק מפר של יצירה לשם מסחר**, לפי סעיף 61(א) ביחד עם סעיף 62(א)(1) לחוק זכות יוצרים.

3. על-פי המתואר בעובדות **האישום ראשון**, אשר מיוחס **לנאשם 2** בלבד, החל מיום 1.3.10 ועד ליום 6.9.10 החזיק נאשם 2 לשם מסחר תקליטורים שהינם עותקים מפרים של יצירות ואשר נושאים סימנים מסחריים, ועסק במכירתם בחנות. נאשם 2 ידע כי ייצורם ושכפולם של התקליטורים המזויפים נעשה ללא היתר מאת הבעלים החוקיים, וכי תקליטורים אלו סומנו בסימני מסחר ללא רשות בעל הסימן המסחרי.

בגין זאת, הורשע נאשם 2 באישום הראשון, בהתאם להודאתו, בעבירות כדלקמן:

- א. **החזקה לשם מסחר של עותקים מפרים של יצירות**, לפי סעיף 61(ה) יחד עם סעיף 62(ב)(3) לחוק זכות יוצרים.
- ב. **החזקת טובין הנושאים סימן מסחר רשום ללא היתר כדין לצורכי מסחר**, לפי סעיף 60(א)(4) לפקודת סימני מסחר.
- ג. **מכירת טובין הנושאים סימן מסחר רשום ללא היתר כדין בהיקף מסחרי**, לפי סעיף 60(א)(3) לפקודת סימני מסחר.
- ד. **מכירת עותקים מפרים של יצירות בהיקף מסחרי**, לפי סעיף 61(ד) יחד עם סעיף 62(ב)(2) לחוק זכות יוצרים.

על-פי המתואר בעובדות **האישום השני** אשר מיוחס **לנאשם 2 בלבד**, בתאריך 4.8.10 הגיע סוכן משטרת לחנות ופגש בנאשם 2. באותו מעמד מכר נאשם 2 לסוכן סה"כ 178 תקליטורים המהווים עותקים מפירים בתמורה לתשלום של ₪ 1,035 במזומן. בתאריך 16.8.10 הגיע הסוכן שנית ובנוכחות הסוכן, צרב נאשם 2 תקליטורים באמצעות מחשב בעל 8 כונני צריבה שהחזיק בחנות. בהמשך, נסעו השניים לפגוש בנאשם 1 לצורך איסוף עטיפות הנושאות סימני מסחר. באותן נסיבות מכר נאשם 2 לסוכן 253 תקליטורים בסכום של ₪ 1,200.

בגין זאת, הורשע נאשם 2 באישום השני, בהתאם להודאתו, בעבירות כדלקמן:

עמוד 2

- א. **החזקה לשם מסחר של עותקים מפרים של יצירות בהיקף מסחרי**, לפי סעיף 61(ה) ביחד עם 62(ב)(3) לחוק זכות יוצרים.
- ב. **מכירה והפצה של עותקים של יצירות בהיקף מסחרי**, לפי סעיף 61(ד) יחד עם 62(ב)(2) לחוק זכות יוצרים.
- ג. **החזקת טובין הנושאים סימן מסחר רשום ללא היתר כדין לצורכי מסחר**, לפי סעיף 60(א)(4) לפקודת סימני מסחר.
- ד. **מכירת טובין הנושאים סימן מסחר רשום ללא היתר כדין בהיקף מסחרי**, לפי סעיף 60(א)(3) לפקודת סימני מסחר.
- ה. **החזקת חפץ שייעודו עשיית עותקים של יצירה, כדי לעבור עבירה**, לפי סעיף 61(ו) יחד עם סעיף 62(ג) לחוק זכות יוצרים.
- ו. **עשיית עותק מפר של יצירה לשם מסחר**, לפי סעיף 61(א) יחד עם 62(א)(1) לחוק זכות יוצרים.

על-פי המתואר בעובדות **האישום השלישי**, אשר מתייחס ל**נאשם 2 בלבד**, בתאריך 6.9.10, החזיק נאשם 2 בחנות, לשם מסחר, 5,455 תקליטורים המהווים עותקים מפרים של יצירות אשר נושאים סימני מסחר של חברות בעלי זכויות. בנוסף, נאשם 2 החזיק בחנות ציוד, המשמש לזיוף תקליטורים לרבות מדפסת, מחשב צורב עם 8 כונני צריבה, מחשב נייד, 5 חבילות דיסקים ריקים ומחשב נייד. יצורם ושכפולם של התקליטורים נעשו ללא היתר מאת הבעלים החוקי ונאשם 2 ידע כי הם מהווים עותקים מפרים של יצירות שיש בהם זכויות יוצרים.

בגין זאת, הורשע נאשם 2 באישום השלישי, בהתאם להודאתו, בעבירות כדלקמן:

- א. **החזקת עותקים מפרים לשם מסחר ומסחר בהם**, לפי סעיף 61(ה) ביחד עם סעיף 62(ב)(3) לחוק זכות יוצרים.
- ב. **החזקת טובין הנושאים סימן מסחר רשום ללא היתר כדין לצורכי מסחר**, לפי סעיף 60(א)(4) לפקודת סימני מסחר.
- ג. **החזקת חפץ שייעודו עשיית עותקים של יצירה, כדי לעבור עבירה**, לפי סעיף 61(ו) יחד עם סעיף 62(ג) לחוק זכות יוצרים.

4. על פי המתואר **באישום השמיני**, אשר מיוחס ל**נאשמים 4 ו- 5 בלבד**, בתאריך 5.9.10 סייעו נאשם 4 ונאשמת 5 לנאשם 1 בעשיית עותקים מפרים של יצירות בכך שארזו תקליטורים בעטיפות הנושאות סימני מסחר של חברות. ייצורם ושכפולם של התקליטורים המזויפים נעשה ללא היתר מאת הבעלים החוקיים של היצירות המקוריות ונאשמים 4 ו- 5 ידעו כי התקליטורים הינם עותקים מפרים של יצירות בעלות זכויות יוצרים.

בגין זאת, הורשעו נאשם 4 ונאשמת 5, בהתאם להודאתם, באישום השמיני בעבירות כדלקמן:

- א. **סיוע לעשיית עותק מפר של יצירה לשם מסחר**, לפי סעיף 61(א) יחד עם 62(א)(1) לחוק זכות יוצרים ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.
- ב. **סיוע לסימון לשלם מסחר, סימן מסחרי רשום על טובין ללא היתר כדין**, לפי סעיף 60(א)(1) לפקודת סימני מסחר יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

עמוד 3

5. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הודו הנאשמים בכתב האישום המתוקן ונשלחו לקבלת תסקירי שירות מבחן. לגבי נאשם 2 הצהירה המאשימה כי תגביל עתירתה ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. באשר לנאשמים 4 ו-5 הצהירה המאשימה כי עתירתה תהיה למאסר על תנאי וקנס ואילו ההגנה תוכל לטעון לביטול הרשעתם וכן לנסיבות שלא צוינו בכתב האישום.

תסקירי שירות המבחן

6. על פי תסקיר שירות המבחן **בעניינו של נאשם 1**, הנאשם כבן 52, אב לארבעה ילדים. בילדותו נחשף הנאשם לאלימות מילולית ולאורח חיים התמכרותי ושולי מצד אביו. בגיל 13 החל לצרוך סמים מסוג קנבוס כאשר נאלץ לסייע בפרנסת המשפחה, ובאותה תקופה חבר לחברה שולית בה קיבל חיזוקים חיוביים וחש שייכות. הנאשם סיים 10 שנות לימוד, גויס לצבא ושחרר כעבור מספר חודשים על רקע התמכרותו לסמים מסוגים שונים. בהיותו כבן 19 נישא. תיאר מערכת נישואין רוויה בריבים ומתחים, כשברקע התמכרות לסמים וניסיונות אובדניים. בשנת 2012, לאחר מספר ניסיונות שכשלו, החל בטיפול במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי סמים בה טופל במשך 3 שנים וסיים בהצלחה. בהתייחסו לעבירות, מסר הנאשם כי באותה תקופה חווה מצוקה על רקע פטירת נכדו התינוק בשל מום מולד. מסר כי באותה עת סייע רבות להוריו של הילד ולכן לא עבד. עקב כך, יצר קשר עם גורמים שוליים והחל לעסוק במכירת תקליטורים מפרים לצורך השגת רווחים מהירים. הנאשם הביע צער ונטל אחריות למעשיו. הנאשם תיאר כי הוא יזם את ביצוע העבירות והיה מקורב לגורמים שוליים אשר עזרו לו ולשאר הנאשמים בביצוע המתואר. מסר כי מאז מעצרו ניתק קשר עם גורמים שוליים איתם היה בקשר. ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול מהיחידה בהתמכרויות, נמסר כי הנאשם התמיד לאורך כל הטיפול וכי הוא נעדר דפוסים עבריינים ולהערכתם ביצע את העבירות נוכח תקופה משברית בחייו. בדיקת שתן אשר מסר הנאשם נמצאה נקיה. שירות המבחן התרשם מנאשם רגיש ונבון אשר מצעירותו ניהל אורח חיים שולי וגדל במסגרת משפחתית בה הוא נעדר גורמי תמיכה משמעותיים. אלו הובילו אותו להימנע מלהתמודד עם קשייו באופן תקין, אולם בשנים האחרונות חל שינוי ביכולתו להכיר בנזקקותו הטיפולית. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ.

7. על פי תסקיר שירות המבחן **בעניינו של נאשם 2**, הנאשם כבן 38, נשוי ואב לשלושה ילדים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד והוא בעל עסק למכירת מחשבים ותיקונים, וכן עובד כשכיר בתפקיד מנהל אירועים באולם. הנאשם בעל תעודת בגרות ותעודת מאמן כדורגל ממכון ווינגייט. לאורך השנים עבד באופן מסודר ורציף במשך 20 שנה כמנהל אירועים לשביעות רצון מעבידו. במקביל לעבודתו פתח חנות למוסיקה. לאחר ביצוע העבירות סגר את החנות ופתח במקומה חנות לתיקון מחשבים. לפני מספר שנים נפרצה החנות ונגנב רכוש יקר ערך אשר לא היה מבוטח. בנוסף, בעסק נוסף בו השקיע כקבלן משנה, ברח שותפו עם הכסף והותיר אותו עם התחייבויות רבות. בעקבות כך הוא נקלע לקשיים כלכליים ורק לאחרונה סיים לשלם את חובותיו. בהיות הנאשם בן 16 נפצע אביו בתאונת דרכים ולא תפקד במשך כחמש שנים. הנאשם תיאר תקופה זאת כתקופה מורכבת כלכלית ורגשית עבורו ועבור משפחתו. בהתייחסו לעבירות מסר כי במסגרת חנות המוסיקה אשר היתה בבעלותו, הציע לו נאשם 1 למכור דיסקים. ידע שהתקליטורים מועתקים ואולם לא היה ער לעובדה כי מבצע עבירות, משום שמכירה מעין זו היתה נפוצה בחנויות אחרות. מסר כי בעקבות העבירות פיצה את החברה הנפגעת. לדבריו, באותה עת לא היה מודע להשלכות העבירות. מאז ביצוע העבירות אין לו כל קשר עם

הנאשמים האחרים. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל כוחות ויכולות אשר התנהגותו בעת ביצוע העבירות הינה נקודתית וחרגה להתנהלותו בחיים. הנאשם התמודד עם קשיים כלכליים לאורך השנים, לקח אחריות על חובותיו וגילה מוסר עבודה גבוה. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, שילם פיצויים לחברה וכיום הושג איזון בחייו. לפיכך המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו צו של"צ.

8. על פי תסקיר שירות המבחן **בעניינו של נאשם 4**, הנאשם כבן 32, נשוי ואב לשני ילדים. הנאשם נשר מלימודיו לאחר 11 שנות לימוד, לא גויס לצבא על רקע מחלה ממנה סבל באותה עת. בהמשך עבד בתחום השיפוצים, וב- 6 השנים האחרונות עובד בתחום כעצמאי, תוך התמקצעות והעמקה בתחום. הנאשם גדל במערכת משפחתית מורכבת בצל אב נעדר ומכור לסמים ואם אשר התקשתה לדאוג לצורכי ילדיה. הנאשם התמודד עם היעדרות נפשית ופיזית של הוריו והיעדר הכוונה מצדם. בהיותו כבן 17 התגרשו הוריו ובשל מורכבות היחסים ניתק קשר עם אימו, עד לפני 6 שנים, אז חזר להיות עמה בקשר שטחי. אמנם שמר על קשר עם אביו (נאשם 1), אך לרוב נמנע מלהיעזר בו. בשנת 2010 נפטר בנו הבכור בהיותו כבן מספר חודשים ממחלה נדירה. אירוע זה היה טראומתי והשפיע על חייו. בהתייחסו לעבירות מסר כי הן בוצעו שבוע לאחר מות בנו. תיאר רגשות של חוסר אונים והיעדר כוחות להתמודד עם מצבו. בתקופה זו עברו הוא ורעייתו (נאשמת 5) להתגורר עם אביו (נאשם 1), בהיעדר מערכות תמיכה משמעותיות נוספות. מסר כי היה מודע למעשיו של אביו, אך בשל היותו תלוי בו ובשל מצבו הנפשי, התנהל באופן פסיבי ואף סייע לו באריזת המוצר. הנאשם הביע הבנה לחומרת מעשיו. הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית ושירות המבחן התרשם כי בפועל הוא מתקשה לבחון באופן ביקורתי את דפוסיו. בשל קשייו להתבונן בקשייו לא נוצר פתח למעורבות טיפולית. שירות המבחן לא מצא כל אינדיקציה לפגיעה קונקרטיית בתעסוקתו באם יורשע הנאשם. לפיכך לא בא בהמלצה לביטול ההרשעה, אלא המליץ על הטלת עונש מאסר מותנה או לחלופין צו של"צ בהיקף מצומצם.

9. על פי תסקיר שירות המבחן **בעניינה של נאשמת 5**, הנאשמת כבת 32, נשואה לנאשם 4 ואם לשני ילדים. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד ושירתה שירות צבאי מלא. כיום עובדת כסוכנת מכירות בחברת מחשבים. בנה הבכור נפטר בשנת 2010, כחודשיים לאחר לידתו, על רקע בעיות בלב. הנאשמת תיארה כי סמוך למועד פטירתו של בנה, עברה להתגורר בבית חמיה, אבי בעלה (נאשם 1). לדבריה, במסגרת מגוריהם המשותפים נענתה לבקשתו של נאשם 1 לעטוף תקליטורים באופן חד פעמי וללא רווח כספי. ידעה כי מעשיה אסורים אך התקשתה באותה עת להתייחס למלוא משמעותם וחומרתם על רקע ההתמודדות עם הנסיבות הטראגיות. הנאשמת הביעה חרטה באשר למעשיה וכן ביטאה הבנה באשר לחומרתם. שירות המבחן התרשם מנאשמת בעלת מערכת ערכים תקינה ונורמטיבית, ללא מעורבות שולית בעברה, אשר ביצעה את העבירה מתוך הפעלת שיקול דעת מוטעה ומתוך רצון לסייע לאבי בעלה במהלך תקופה טראגית וקשה שעברה בחייה. שירות המבחן התרשם כי העבירות חריגות לאורח חייה. לפיכך המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתה כדי שלא לפגוע בעתידה המקצועי וכן להשית עליה צו של"צ בהיקף מצומצם.

ראיות לעונש

10. 1/ - אישור היחידה לטיפול בנפגעי סמים בדבר סיום טיפול של נאשם 1 מיום 7.12.16, ממנו עולה כי במהלך הטיפול הראה מאמצים כנים להשתקם ושיתף פעולה. כמו כן בתקופה האחרונה פנה שוב ליחידה מיוזמתו עקב מצוקה שחש והוחלט שיחזור לטיפול לתקופה של 3 חודשים.

עמוד 5

11. 2/ - אישור גמר חשבון בהסכם הפשרה בין נאשם 2 לחברת אלי"ס בע"מ, ממנו עולה כי נאשם 2 שילם 10,020 ₪.
12. 3/ - אישור מטעם מעסיקו של נאשם 2 בדבר אי העסקתו, היה וירשע.
13. 4/ - אישור רישום הלוויה מאת חברת קדישא.
14. 5/ - תלוש משכורת של נאשמת מס' 5.
15. אישור נ.ר מערכות, קבלן שיפוצים של משרד הביטחון, לפיו נאשם 4 הינו קבלן משנה מטעם ואם יורשע לא יוכל לעבוד במיתקנים ביטחוניים.

טיעוני הצדדים

16. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד לירן ממן, הנאשמים הורשעו בעבירות שונות מתחום הקניין הרוחני. הערך החברתי שנפגע ממעשי הנאשמים הוא הגנה על זכויות יוצרים, זכותו של היוצר לקבל תמלוגים על פרי עמלו. מדובר בעבירות שהינן מכת מדינה ויש למגר את התופעה. באשר לנאשם 1, הפגיעה בערך המוגן היא ברף גבוה. הוא החזיק מעבדה במשך שלושה חודשים והיה הגורם אשר הניע ואפשר את העשייה הפסולה. בנוסף לכך החזיק כמות של אלפי תקליטורים בביתו. לחובתו של נאשם 1 הרשעות קודמות מתחום הסמים והאלימות. במעשיו של נאשם 2 ישנה פגיעה משמעותית, שכן הוא פעל במשך 8 חודשים ומכר תקליטורים מחנות וכן החזיק אמצעים לעשיית תקליטורים נוספים. גם אצל נאשם 2 נמצאו ארגזים ובהם תקליטורים רבים. המניע לעבירות היה רווח כלכלי. מדובר בעבירות קלות לביצוע שרווח כלכלי משמעותי ביצדן. מתחם העונש באשר לנאשם 1 הינו החל ממספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד שנה וחצי מאסר בפועל. מתחם העונש בעניינו של נאשם 2 הינו החל מעבודות שירות ועד למאסר מאחורי סורג וברח.

באשר לנאשמים 4 ו-5 אשר הורשעו בעבירות סיוע, הסתפקה המאשימה, נוכח הנסיבות האישיות יוצאות הדופן שלהם, כפי שפורט בהרחבה בתסקיר, בעתירה למאסר על תנאי וקנס בלבד. עם זאת, נוכח האינטרס הציבורי והיעדר עמידה בתנאים הנדרשים כדי להימנע מהרשעה, עותרת המאשימה להותיר את הרשעתם על כנה. בעניינו של נאשם 4 גם שירות המבחן לא סבר שיש מקום לבטל את ההרשעה. לנאשם 4 הרשעה קודמת והוא עובד כעצמאי בתחום השיפוצים ואין כל אינדיקציה לפגיעה בתעסוקתו.

המאשימה לקחה לתשומת ליבה את ההודאה והחרטה של הנאשמים, כמו גם את העובדה כי העבירות נעברו בשנת 2010, ובשים לב לנתונים אלו עתרה המאשימה להשית על נאשם 1 מאסר בפועל באמצע המתחם, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. לגבי נאשם 2 עתרה ב"כ המאשימה להשית עליו 6 חודשי עבודות שירות לצד מאסר על תנאי וקנס וזאת לאור העובדה שפיצה את החברה הנפגעת. באשר לנאשמים 4 ו-5 עתרה ב"כ המאשימה להותיר הרשעתם ולהשית עליהם מאסר על תנאי וקנס.

17. לטענת ב"כ נאשם 1, עו"ד עמית בר, כתב האישום הוגש בשנת 2015, כאשר העבירות בוצעו בשנת 2010, זאת על אף שמדובר היה בתיק סוכן שהיה קל מאוד להגיש בו את כתב האישום. במהלך אותן 5 שנים עבר הנאשם שינוי קיצוני. הנאשם עבר גמילה מסמים והוא במערכת יחסים עם בת זוג. אי אפשר לטעון כאילו לא חלפו 5 שנים. השתהות המאשימה בהגשת כתב האישום לבדה מצדיקה הקלה בעונש. דבר נוסף שיש להביא בחשבון הוא העובדה שהסוכן הזמין מהנאשם כמות גדולה של 5700 תקליטורים, ובכך העצים הסוכן את חומרת העבירה. אין הצדקה להחמיר בענישה בשל היקף ההזמנה

הגדולה שביצע הסוכן. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם הרחיב התסקיר. לנאשם נסיבות חיים קשות אשר הובילו אותו למעורבות שולית. ואולם ב-2012 שינה הנאשם את חייו, עבר גמילה מסמים, פתח עסק ויש לו בת זוג. הנאשם עשה זאת לא בגלל כתב האישום שעוד לא הוגש, ולא בעזרת שירות המבחן, אלא מתוך החלטה שלו. הוא נקי כבר מספר שנים ולא נפתחו לו תיקים חדשים. הוא עבר הליך שיקומי משמעותי ואין מקום להחזיר אותו היום לכלא. כמו כן לא הוכח בתיק נזק. כל התקליטורים שהוזמנו על ידי הסוכן נתפסו. לפיכך, עתר ב"כ נאשם 1 לחרוג ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום ולהשית על הנאשם ענישה כהמלצת שירות המבחן.

18. לטענת ב"כ נאשם 2, עו"ד מורן אלפסי, מצטרפת לטיעון בדבר השיהוי המשמעותי בהגשת כתב האישום, אשר צריך להוות שיקול עיקרי בהקלה בעונש. נאשם 2 נטל אחריות מלאה על מעשיו כבר בתחילת החקירה במשטרה. הנאשם שילם פיצוי בסך של ₪ 10,000 בגין הנזק שנגרם לחברה. כבר כאשר הוא נתפס, הוא ערך שינוי משמעותי בחייו, סגר את החנות שהיתה ברשותו, ניתק קשר עם שאר הנאשמים ולקח אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם נעדר עבר פלילי, הקדיש את השנים האחרונות בחייו לפירעון החובות. הוא מפרנס יחיד ל-3 ילדים, עובד בשתי עבודות. תסקיר שירות המבחן בעניינו הינו חיובי בצורה יוצאת דופן ואף ממליץ על ביטול ההרשעה. מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי ל-7 חודשי מאסר. בית המשפט רשאי לחרוג לקולא בשל שיקולי שיקום שמתקיימים כאן ביתר שאת. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי והרשעה תכתים אותו ותפגע בו בצורה קשה. היא תוביל לפיטוריו מאולם האירועים (נ/3). כמו כן, נאשם 2 מעוניין להשלים את לימודיו בווינגיט כדי להיות מורה לספורט וחסרה לו שנה ללימודיו. היה ויורשע לא יוכל בעתיד להשתלב במערכת החינוך. לפיכך עתרה ב"כ נאשם 2 להימנע מהרשעת הנאשם וכן להימנע מהטלת קנס נוכח הפיצוי הגבוה ששולם ולאמץ את המלצת שירות המבחן.

19. לטענת ב"כ נאשם 4, עו"ד ליזי שובל, נאשם 4 בן 32, אב לשני ילדים בני 4 ו-5, עובד כקבלן שיפוצים. מצטרפת לטיעונים שהושמעו לגבי השיהוי הניכר. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו. העבירה בוצעה ביום 6.9.10 כאשר בנו התינוק של הנאשם נפטר מספר ימים קודם לכן ב-31.8.10 (נ/4). במהלך ימי האבל עברה המשפחה להתגורר בביתו של נאשם 1. מדובר באירוע אחד ויחיד כשנאשם 4 אינו היוזם או המתכנן שלו. לנאשם יש עבירה קודמת משנת 2005, אשר התיישנה. לפיכך, עתרה ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת הנאשם נוכח חלוף הזמן והעדר תיקים נוספים. מהתסקיר עולות עובדות אשר תומכות בביטול ההרשעה הגם שאינו ממליץ על כך נוכח העדר פגיעה קונקרטי. נאשם 4 מתנהל באופן יציב, נורמטיבי, חיובי ולא נפתחו לו תיקים נוספים. העבירה אינה משקפת את אורחות חייו של הנאשם. כמו כן, לעיתים עובד הנאשם בבסיסים צבאיים והרשעה תמנע ממנו לעשות זאת. לפיכך עתרה ב"כ נאשם 4 לבטל את הרשעתו.

20. לטענת ב"כ נאשמת 5 עו"ד ד"ר גיל עשת, נאשמת 5 הורשעה באישום יחיד, בעבירת סיוע לנאשם 1 שהוא חמיה. הרקע למעשה הוא רקע טראגי, עזיבת בית המשפחה מספר ימים לאחר מות בנה התינוק שהיה כבן חודשיים. הנאשמת סייעה באריזת התקליטורים. לא היתה מעורבת בזיוף התקליטורים ולא הרוויחה דבר. הנאשמת הודתה והביעה חרטה על מעשיה. הנאשמת לא התכוונה לבצע עבירה אלא נקלעה לסיטואציה. השיהוי המשמעותי של כמעט 5 שנים מצדיק הקלה משמעותית. הנאשמת עובדת במקום העבודה כבר 10 שנים, בעתיד תרצה להתקדם או לעבור למקום אחר, הרשעה תפגע בה. לפיכך, עתרה ב"כ נאשמת 5 לבטל את הרשעתה.

21. נאשם 1 מסר כי בתקופה בה ביצע את העבירות היה מכור לסמים וחיפש דרכים לממן את התמכרותו. כיום משוקם, נגמל מסמים ועובד לפרנסתו.
22. נאשם 2 מסר כי מפרנס 3 ילדים. עובד בשתי עבודות שונות ונמצא במצוקה כלכלית. התחיל לפני שנים ללמוד בווינגייט אבל הפסיק עקב מצוקה כלכלית, מעוניין לחזור ולהמשיך בכך לכשיתאפשר לו כלכלית. מעולם לא ביצע עבירות קודם כן, לא ידע שמעשיו הם עבירה פלילית. מיד כשגילה הפסיק.
23. נאשם 4 תיאר כי חודשיים לפני ביצוע העבירה נולד בנו הבכור. במהלך התקופה היו הוא ורעייתו בבית חולים ונלחמו על חייו של התינוק. כשנפטר הילד גילו כי לדיירים הקודמים שגרו בדירה נפטר תינוק גם כן, ועל כן החליטו לא לחזור לדירתם. מאחר שלא מצאו דירה הלכו להתגורר אצל נאשם 1, אביו, וכך נקלעו למצב. מנהל אורח חיים תקין מזה שנים.
24. נאשמת 5 חזרה על הסיטואציה שאליה נקלעו. האירוע קרה לפני 5 שנים, הרשעה תהרוס את סיכוייה להתקדם בעבודה. עובדת עם משרדים ממשלתיים.

שאלת ביטול ההרשעה בעניינם של נאשמים 2, 4 ו-5- דיון

25. הימנעות מהרשעה, מהווה חריג לכלל לפיו מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדיון. הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית מהווה תוצאה מתבקשת של הוכחת האשמה הפלילית ונועדה להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצדו. חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת הכלל המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, קיימת אפשרות כי חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדיון (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).
26. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. עוד נקבע בפסיקת בתי המשפט כי קיימת מקבילית כוחות בין המבחנים השונים, וככל שכוחו של האחד רב יותר, ניתן להסתפק בעוצמה חלשה יותר במבחן השני.
27. **בכל הנוגע לנאשם 2**, סבורני כי יישום המבחנים האמורים למקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להסתפק באי הרשעתו.
28. בכל הנוגע לסוג העבירה ונסיבותיה סבורני כי מדובר ברף חומרה משמעותי. זאת בין היתר נוכח העובדה שאין המדובר באירוע חד פעמי, אלא בהתנהלות מתוכננת ויזומה של מי אשר היה חוליה משמעותית בהפצת התקליטורים, ואשר זיף, החזיק והפיץ קרוב ל-6,000 תקליטורים מזויפים והציגם למכירה בחנות שבבעלותו. לעניין חומרת העבירות ראו בין היתר ע"פ (מח' ת"א) 8949-05-15 **מדינת ישראל נ' בצון** (1.7.15):

"באשר לאופייה של העבירה, אין לנו אלא להצטרף לדברים שצוטטו בהודעת הערעור של המדינה. מדובר בעבירה קשה בהשפעתה על מדינת ישראל. לרוע המזל ולמרבת הצער, מדינת ישראל היא

"אימפריה" ככל שהדבר אמור בתעשיית הזיכיונים, הפרת סימני המסחר, בדומה לעבירות שנעברו בתיק הנוכחי... בתי המשפט על כל הערכאות עמדו על הנזק למדינה, שלא לדבר על הנזק ליוצרים כתוצאה מביצוע עבירות אלה".

עם זאת, סבורני כי על אף חומרתה של העבירה ונסיבותיה, אין המדובר בעבירה שהינה ברף חומרה שבו לא ניתן להימנע בשום מקרה מהרשעה (לענין חומרת העבירה ראו דברי בית המשפט העליון בהקשר לעבירה של סיוע לסרסרות למעשי זנות, בע"פ 5446/15 **חנימוב נגד מדינת ישראל** (3.3.16)).

29. באשר לפגיעה בשיקומו של הנאשם, כיום עובד הנאשם הן כעצמאי בחנות שבבעלותו והן כשכיר באולם אירועים. הגם שהציג הנאשם מכתב לפיו היה ויורשע לא תוכל הנהלת האולם להמשיך ולהעסיקו (נ/3), סבורני כי אין במכתב זה ממש. מדובר במכתב אשר נכתב בכתב יד, כאשר לא ברור מיהו הגורם שכתב אותו ומבלי כל פירוט לגבי הטעם לפיטוריו של הנאשם היה ויורשע, שכן מדובר במעסיק פרטי אשר אצלו מועסק הנאשם לשביעות רצונו זמן רב (כך מהתסקיר). סבורני כי המכתב האמור אינו מהווה תשתית ראייתית מספקת להוכחת פגיעה תעסוקתית קונקרטיה בנאשם. כמו כן רצונו להשתלב בעתיד במערכת החינוך, אם ישלים את לימודיו בוינגייט, הינו רצון ערטילאי בשלב זה שאינו מצדיק הימנעות מהרשעה.

30. נתתי דעתי לכך שנסיונותיו האישיות של הנאשם, העדר עבר פלילי, השיהוי המשמעותי בהגשת כתב האישום והעובדה שהנאשם שילם פיצויים בגין הנזק שנגרם ומנהל אורח חיים נורמטיבי, מצדיקות התחשבות משמעותית בעונשו של הנאשם ואולם אין בהן כדי להוות תשתית מספקת להוכחת נזק קונקרטי כמתבקש. באיזון בין שני השיקולים, האינטרס הציבורי והפגיעה בנאשם, סבורני כי אין המקרה דן מצדיק הימנעות מהרשעה.

31. **בכל הנוגע לנאשם 4 ונאשמת 5**, יישום המבחנים האמורים למקרה דנן, מעלה כי ניתן וראוי להסתפק באי הרשעתם.

32. באשר לשאלה אם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים לוותר על הרשעה, סבורני כי בהיות העבירה בה הורשעו השניים, עבירה מסוג סיוע וכן נוכח העובדה כי המדובר היה באירוע אחד בלבד שבו סייעו הנאשמים באריזת התקליטורים מבלי שהיו מעורבים בזיופם ומבלי שהרוויחו דבר מכך, הרי שאין המדובר בעבירה שהינה ברף חומרה גבוה שבו לא ניתן להימנע מהרשעה.

כמו כן, לא ניתן להתעלם מהנסיבות בהן בוצעה העבירה. נאשמים 4 ו-5 לא היו אלו שיזמו או תכננו את העבירה אלא נקלעו אליה, בעקבות אירוע טראגי וקשה בחייהם, אשר הוביל אותם להתגורר עם נאשם 1, אביו של נאשם 4 וחמיה של נאשמת 5, אשר היה מחולל האירועים. מתוקף מגוריהם עם נאשם 1 ועל רקע מצבם הנפשי הקשה, לא הפעילו השניים שיקול דעת שעה שנתבקשו על ידו לסייע לו.

33. נסיבות ביצוע העבירה המתוארות לעיל, כמו גם נסיבותיהם האישיות כפי שפורטו בהרחבה בתסקירים, יחד עם היות נאשמת 5 נעדרת עבר פלילי ואילו נאשם 4 בעל הרשעה אחת משנת 2005 אשר התיישנה זה מכבר, העובדה שהשניים הודו במיוחס להם, נטלו אחריות והביעו חרטה על מעשיהם, וכן השיהוי המשמעותי בהגשת כתב האישום מביאים למסקנה כי ניתן להימנע מהרשעתם בדין, וזאת מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים.

באשר לנאשם 4 נתתי דעתי לכך כי ברובם המכריע של המקרים בהם מבוטלת הרשעתו של הנאשם, מדובר בנאשם שהינו נעדר עבר פלילי, ומעטים המקרים בהם מבטלים בתי המשפט הרשעות של נאשמים שהינם בעלי

עבר פלילי. עם זאת במקרה דנן, הרשעתו הקודמת של נאשם 4 הינה משנת 2005 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2003 והתיישנה בשנת 2012. משכך, ככל הנראה, הרשעתו הקודמת אינה פוגעת במשלח ידו, ובמובן זה מצבו דומה למי שאין לחובתו הרשעות כלל. הרשעה חדשה בשלב זה עשויה ברמה גבוהה של הסתברות לפגוע במשלח ידו, ומשכך סבורני כי יש מקום לבטל את הרשעה בתיק זה.

34. באשר לשאלת מידת הפגיעה בשיקומם של הנאשמים, סבורני כי הצליחו נאשמים 4 ו-5 לעמוד בנטל להוכיח כי ישנו חשש ממשי כי הרשעה פלילית תפגע בשיקומם. באשר לנאשם 4 הוגש אישור מטעם חברת "נ.ר מערכות" שהינו קבלן שיפוצים של משרד הביטחון, לפיו נאשם 4 הינו קבלן משנה מטעמם ואם יורשע לא יוכל לעבוד במתקנים ביטחוניים. באשר לנאשמת 5, אמנם לא הוצגו מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטי בהעסקתה, אולם הפגיעה הממשית בשיקומה של הנאשמת איננה מתייחסת רק לפגיעה בהעסקתה, אלא חולשת על כל שאר תחומי חייה ויכולתה להמשיך בחייה מבלי שהרשעה זו תעמוד לה למכשול. סבורני כי על אף שלא הוכח נזק קונקרטי חמור להמשך העסקתה של נאשמת 5, מאחר שסוג העבירה ונסיבותיה הינם ברף הנמוך ונוכח ביטול הרשעתו של נאשם 4 ומתן משקל לאחידות הענישה, יש בכך כדי להשליך על היקף הראיות הנדרשות כדי לבסס את הטענה לפגיעה חמורה בשיקומה.

35. לפיכך, סבורני כי במכלול הנתונים ובאיון הראוי בין חומרת העבירה לבין הפגיעה בשיקומם של נאשמים 4 ו-5 יש מקום להימנע מהרשעתם.

נאשם 1 ו-2 - קביעת מתחם העונש ההולם - דיון

36. כתב האישום בהתייחסו לנאשם 1, מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**. כתב האישום בהתייחסו לנאשם 2 מתאר שלושה מקרים אשר מהווים חלק מאותה מסכת עבריינית ולפיכך יש לראותם כאירוע אחד ולקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

37. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם שמירה על זכויות בקניין רוחני.

38. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי בכל הנוגע לנאשם 1 הפגיעה בערך המוגן הינה ברף גבוה. נאשם 1 החזיק בביתו מעבדה לזיוף תקליטורים, צרב תקליטורים מזויפים לצורך מכירתם ומכר אותם בין היתר לסוכן משטרת. זיוף תקליטורים לשם הפקת רווחים כלכליים פוגע קשות באומנים היוצרים, אשר אינם זוכים לקבל את פרי עמלם. בכל הנוגע לנאשם 2 הפגיעה בערך המוגן הינה ברף משמעותי וזאת נוכח כמות התקליטורים המדוברת והעובדה כי העמיד את התקליטורים למכירה בחנות.

39. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 1091/05 **אחמד נ' מדינת ישראל** (6.2.05), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון, בביצוע ארבע עבירות של ייצור עותקים מפרים, שלוש עבירות של מסחר בעותקים מפרים, בעבירת החזקת עותקים מפרים ובעבירת החזקת חפץ מפר. הנאשם מסר לסוכן משטרת 414 תקליטורים מזויפים בתמורה לסך כולל של 5,100 ₪, וכן בפשיטה על ביתו נמצאו 16 צורבי DVD 356 תקליטורים מפרים, עטיפות של סרטי DVD וכמות גדולה של תקליטורים המיועדים לצריבה. ל-6 **חודשי מאסר בפועל** וקנס בסך 20,000 ₪.

ב. ברע"פ 4331/08 **נאסר נ' מדינת ישראל** (20.5.08), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של יצירת עותקים המפרים זכויות יוצרים של יצירה לשם מסחר, החזקת עותקים מפרים זכויות יוצרים, החזקת חפץ שייעודו ייצור עותקים של יצירה והחזקת טובין תוך הפרת סימני מסחר. נידון ל- **5 חודשי מאסר בפועל** וקנס בסך 15,000 ₪.

ג. בת"פ (ראשל"צ) 35320-09-11 **מדינת ישראל נ' ספיאשווילי** (31.10.12), הורשע נאשם בעבירות של החזקה ומכירה בכמויות גדולות של תקליטורים בדוכן ללא היתר, וכן בכך שהיה לו בבית מעבדה ליצור תקליטורים הכוללת מחשב נייד ונייח, 48 צורבים, תקליטורים ריקים וכו'. הנאשם נדון ל- **12 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בת"פ (י-ם) 28574-01-12 **מדינת ישראל נ' אייזיקוביץ'** (17.4.13), הורשע בשני אישומים שונים, נאשם בעבירות של עשיית עותקים מופרים לצורכי מסחר ובסימון אריזות טובין ללא רשות לשם מסחר. הנאשם הקים בביתו אולפן לייצור והפצה של העתקות מפרות של תקליטורים, במסגרת האישום הראשון נמצאו אצלו 2689 תקליטורים מזויפים, ובאישום השני 11,000 תקליטורים מזויפים. נדון ל- **12 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בת"פ (י-ם) 44307-07-13 **מדינת ישראל נ' סבח** (7.9.15), הורשע נאשם בעבירות של עשיית עותק מפר של יצירה לשם מסחר, החזקת עותק מפר לשם מסחר והחזקת חפץ שייעודו עשיית עותקים מפרים. הנאשם החזיק בביתו מתקן הכולל 12 צורבים וכן החזיק 1,297 תקליטורים ומדפסת בה הדפיס עטיפות. הנאשם צעיר, בעל עבר פלילי שאינו רלוונטי, לא שיתף פעולה עם שירות המבחן. נידון ל- 45 ימי מאסר בעבודות שירות.

ו. בת"פ (רח"פ) 50852-10-12 **מדינת ישראל נ' שטרק** (23.3.14), הורשעו הנאשמים בעבירות של עשיית עותק מפר לצורכי מסחר, החזקת עותק מפר ועוד. הנאשמים החזיקו בביתם חפצים שייעודם הינו זיוף תקליטורים לרבות, מגדל בעל שבע עמדות צריבה, כונן מחשב, מדפסת לייזר צבעונית, שני תיקים עם תקליטורים, קלסרים עם הזמנות, עטיפות מצולמות של תקליטורים מקוריים ועוד. בנוסף, החזיקו 17 ארגזים שהכילו בתוכם 2,993 תקליטורי סרטים מועתקים. לנאשמים היו סיבות מקלות- נסיבות כלכליות ואף מצב בריאותי קשה, **ונדונו למאסר על תנאי ופיצוי**.

ז. בת"פ (ת"א) 14489-12-11 **מדינת ישראל נ' פרסד ספקוטה** (18.10.12), הורשע הנאשם בעבירות של זיוף יצירות, החזקתן ומכירתן. הנאשם החזיק בביתו מגדל צריבה בתוכו 12 צורבי תקליטורים, מחשב, 2 כוננים קשיחים, 2 מדפסות, גילויטינה לחיתוך נייר וחומרי גלם לרבות תקליטורים ריקים לצריבה, אריזות ניילון ונייר לתקליטורים. כמו כן, נתפסו ברשותו לא פחות מ- 1347 תקליטורים, שבהם עותקים מפרים של יצירות בהיקף מסחרי. לנאשם נסיבות מקלות- מתקיים מקצבת נכות רפואית לאחר אירוע לבן שעבר ומועמד להשתלת לב- טען שמעשיו נועדו לצורך מימון ניתוח. **נדון למאסר על תנאי וקנס**.

40. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך **שנאשם 1** החזיק בביתו מעבדה לזיוף תקליטורים, לרבות שלושה מחשבים בעלי 8 עמדות צריבה, שני מחשבים בעלי 11 עמדות צריבה, עטיפות ריקות הנושאות סימנים מסחריים של החברות בעלות סימני

מסחר רשומים ותקליטורים ריקים. במהלך התקופה המתוארת בכתב האישום, צרב נאשם 1 תקליטורים מזויפים לצורך מכירתם, בין היתר לסוכן משטרת, וכן החזיק בביתו 14 ארגזים המכילים 2,787 תקליטורים המהווים עותקים מפרים. אין ספק כי למעשיו של נאשם 1 קדם תכנון מוקדם ותחכום לא מבוטל. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה משמעותי ולמעשה הוא היה אחראי למעורבות הנאשמים האחרים. נאשם 1 היה היוזם ומי שעמד במרכזן של ביצוע העבירות. לו היו מופצים כל התקליטורים המזויפים, אין ספק כי היה נגרם נזק כלכלי משמעותי עבור בעלי זכויות היוצרים. נאשם 1 ביצע את העבירות על רקע התמכרותו לסמים ומעורבותו עם גורמים שולים ומתוך רצון לעשות רווח כלכלי מהיר בין היתר בכדי לממן את התמכרותו לסמים. **במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות באשר לנאשם 2**, יש לתת את הדעת לכך שבאישום ראשון, החזיק נאשם 2 על פני תקופה של כשישה חודשים תקליטורים מזויפים בחנות שבעלותו ועסק במכירתם בחנות. באישום השני מכר נאשם 2 לסוכן משטרת סה"כ 431 תקליטורים מזויפים בתמורה לתשלום של 2,235 ₪ וצרב לו 2 תקליטורים באמצעות מחשב בעל 8 כונני צריבה שהחזיק בחנות. באישום השלישי, החזיק נאשם 2 בחנות, לשם מסחר, 5,455 תקליטורים וכן החזיק בחנות ציוד המשמש לזיוף תקליטורים לרבות מדפסת, מחשב צורב עם 8 כונני צריבה, מחשב נייד, 5 חבילות דיסקים ריקים ומחשב נייד. אין ספק כי למעשיו של הנאשם קדמו תכנון ותחכום. חלקו של נאשם 2 היה משמעותי באשר זה אשר מכר תקליטורים מזויפים מתוך חנות למוצרי מוזיקה אשר היתה בבעלותו ואין ספק שבכך היה חלק מהותי בשרשרת של הפצת התקליטורים המזויפים. מכירתם של התקליטורים המזויפים גרמו נזק כלכלי עבור החברות המחזיקות בזכויות היוצרים ואין ספק שאם לא היה הנאשם נתפס היה נגרם נזק משמעותי עוד יותר. עם זאת, יש לתת את הדעת לכך כי נאשם 2 שילם פיצוי מלא בגין הנזק שגרם. הנאשם 2 ביצע את המעשים למטרת רווח כלכלי.

41. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** באשר לנאשם 1 הינו החל מעבודות שירות ברף הנמוך ועד לשנת מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם באשר לנאשם 2 הינו החל מצו של"צ ועד ל- 8 חודשי מאסר בפועל.

42. במקרה דנן, נוכח מתחם העונש ההולם בתיק זה אין צורך לסטות ממתחם העונש. עם זאת, אף אם היה נקבע מתחם עונש הולם ברף גבוה יותר, סבורני כי היה מקום לסטות ממנו לקולא בעבור שני הנאשמים, וזאת בין היתר נוכח השיהוי המשמעותי בהגשת כתב האישום וכברת הדרך השיקומית שעשו הנאשמים במהלך השנים שחלפו. כאמור לעיל, העבירות בוצעו בשנת 2010 ואילו כתב האישום הוגש בשנת 2015, וזאת ללא כל טעם מניח את הדעת. במהלך השנים שחלפו ממועד ביצוע העבירות ניתק נאשם 1 קשר עם גורמים שליליים ונרתם להליך גמילה במסגרת היחידה לטיפול להתמכרויות. הנאשם החל את הטיפול באוגוסט 2012 וסיים בדצמבר 2015, זאת תוך גילוי מוטיבציה ומסירות לאורך כל התקופה. במשך 4 השנים האחרונות לא צרך הנאשם סמים ובדיקות שתן שמסר לשירות המבחן נמצאו נקיות. בארבע השנים האחרונות נמצא הנאשם בקשר זוגי. כמו כן עבד הנאשם לאור השנים כירקן באופן עצמאי, ובחודשים האחרונים עובד כשכיר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצליח לשמר את תפקודו היציב ונמנע מהסתבכות עם החוק ומשכך לא מצא שירות המבחן להמליץ על המשך הליך טיפולי. נאשם 2 סגר את החנות ממנה מכר את התקליטורים המזויפים, שילם פיצויים לחברות שניזוקו ממעשיו ומנהל אורח חיים נורמטיבי.

בגזירת העונש המתאים לנאשמים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). **באשר לנאשם 1** ראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד 1962, אב ל- 4 ילדים וסב לנכדים. עובד למחייתו כשכיר. הטלת עונש מאסר, הגם שירוצה בעבודות שירות, תפגע בו ללא ספק. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו. כאמור לעיל, מאז ביצוע העבירות הצליח הנאשם "לעלות על דרך המלך", ניתק קשריו עם גורמים שליליים, עבר הליך גמילה משמעותי ושיקם את חייו. בילדותו נחשף הנאשם לאלימות מילולית ולאורח חיים התמכרותי ושולי מצד אביו. בגיל 13 נאלץ לסייע בפרנסת המשפחה ואז גם חבר לחברה שולית והחל לצרוך סמים. מעורבותו השולית והתמכרותו לסמים הלכה והעמיקה עם השנים וניסיונות גמילה שנעשו על ידו כשלו. התמכרותו של הנאשם, כמו גם הגורמים השולים אשר היו בחייו, עמדו ברקע לביצוע העבירות. העבירות בוצעו כאמור בחודש ספטמבר 2010, כתב האישום בגין הוגש באוגוסט 2015, כמעט חמש שנים מאוחר יותר ללא כל הסבר מניח את הדעת. לחובתו של הנאשם ארבע הרשעות קודמות בעבירות סמים, החזקת סכין, איומים והימורים. הרשעתו האחרונה משנת 2010 בגין עבירה שנעברה בשנת 2008.

באשר לנאשם 2, הנאשם יליד 1979, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים אשר בעול פרנסתם הוא נושא באופן בלעדי. סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת מאמן ממכון ווינגיט. הנאשם עבד לאורך השנים באופן מסודר ורציף. החל משנת 2003 עובד הנאשם בשתי עבודות שונות ומשלם חובות אליהם נקלע בשל צרות שפקדו אותו. העבירות שבכתב האישום בוצעו בשנת 2010. מיד לאחר שנתפס, סגר הנאשם את החנות שבה נמכרו התקליטורים המפריים, פתח חנות למכירת ותיקון מחשבים וחדל לחלוטין מלעסוק בתחום התקליטורים. הנאשם אף הגיע להסדר תשלום פיצויים לחברה אשר החזיקה בזכויות היוצרים של התקליטורים (חברת א.ל.י.ס), והציג קבלה על תשלום פיצויים בגובה מעל ₪ 10,000 במסגרת הסכם פשרה עם אותה חברה בגין העבירות בתיק זה. מאז ועד היום מנהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי.

44. עוד יש לתת את הדעת לשיהוי בהגשת כתב האישום, שיהיו של 5 שנים שלא ניתן בגינו כל הסבר מניח את הדעת. עיון בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 "**משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום**" (יולי 2014), מעלה כי מדובר בחלוף זמן בלתי סביר, בפרט נוכח העובדה כי אין המדובר בתיק מורכב שטיפול בו מצריך זמן רב לאור מעורבותו של סוכן משטרת. עוד ראוי לציין בהקשר זה כי על פי תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), תשע"ו - 2015, חלוף זמן ניכר ממועד ביצוע העבירה עשוי להצדיק אף חריגה מהמתחם, שכן הימשכות הליכים באופן ניכר, שלא באשמת הנאשם, היא בגדר עינוי דין לנאשם, ומוסיפה לעונשו. על כן, לעיתים, לא יהיה זה הולם להעניש את הנאשם באותה מידה בה ראוי היה להענישו בסמוך למועד ביצוע העבירה. בנוסף לכך, השיהוי כשלעצמו עשוי להצדיק חריגה מהמתחם בגדרי טענת הגנה מן הצדק (ר' השופט ד"ר יובל ליבדרו, "חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי צדק" **הסניגור** 197-198 (ספטמבר 2013); וכן ת"פ (פ"ת) 29898-02-14 **מדינת ישראל נ' אבו גאבר** (13.11.14) וכן ת"פ (ב"ש) 36886-09-12 **מדינת ישראל נ' נבאהין** (6.1.13)).

45. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על נאשם 1 עונש מאסר בעבודות שירות שלא ברף המירבי לצד עונשים נלווים. אני ער להמלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ ואולם סבורני כי אין בכך כדי לאזן כראוי בין שיקולי הענישה השונים. כמו כן, עקב הרווח הכלכלי שבביצוע העבירות והנזק שנגרם לבעלי זכויות היוצרים יש מקום להשית קנס משמעותי תוך התחשבות במצבו

הכלכלי של הנאשם. באשר לנאשם 2 סבורני כי נוכח היותו ממוקם נמוך יותר במדרג חומרת העבירות, היותו נעדר עבר פלילי ולאור הפיצוי הכספי ששילם, יש מקום להשית עליו עונש של צו של"צ בהיקף משמעותי לצד עונשים נלווים. כמו כן נוכח הפיצוי ששילם נאשם 2 סבורני כי אין מקום להשית עליו רכיב כספי נוסף.

סוף דבר

46. **אשר על-כן, הנני קובע את הדברים הבאים:**

באשר לנאשם 1 - אני גוזר את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 5.4.17.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום על העבירות בהן הורשע.
- ג. קנס כספי בסך של 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.3.17 לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

באשר לנאשם 2 - אני גוזר את העונשים הבאים:

- א. צו של"צ בהיקף של 250 שעות על פי תוכנית שגיבש שירות המבחן.
- ב. חודשיים מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום על העבירות בהן הורשע.

באשר לנאשמים 4 ו-5 - אני מורה כדלקמן:

- א. הרשעת הנאשמים מבוטלת וההליך מסתיים באי הרשעתם תוך קביעה שביצעו את העבירות המיוחסות להם.
 - ב. צו של"צ בהיקף של 80 שעות לפי תוכנית שגיבש שירות המבחן.
- הנאשמים 2, 4 ו-5 מוזהרים כי אם לא יבצעו את השל"צ כנדרש, ניתן יהיה להפקיעו, להרשיעם בדין ולגזור את דינם.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ז, 12 ינואר 2017, בנוכחות הצדדים.